

Tenerife Sud.

Situada a poc més de quatre graus del Tròpic de Càncer, Tenerife presenta un ventall de paisatges subtropicals, definits per la influència dels vents alisis. L'illa constitueix un gegantí edifici volcànic coronat pel Teide. La vessant meridional de l'illa, molt més àrida, s'endinsa en l'Atlàntic formant vessants de lava fòsil.

D'acord amb la seua naturalesa volcànica, la costa és abrupta i molt accidentada, i en ella són abundants les coves, els extraploms i els túnels, que tenen la seua prolongació submarina. En aquest ambient de penombra té el seu hàbitat un variat catàleg de peixos i bells invertebrats.

Els racons arenosos són rastrejats per l'àguila marina, que busca mol·luscs, crustacis i peixos de fons.

A les coves s'amaguen durant el dia poderosos depredadors nocturns. Ací conviuen diverses espècies de morenes, de més d'un metre de musculosos cossos adaptats per a relliscar entre les esquerdes amb les cridaneres catalufes.

La brillant lluminositat del cel de Tenerife, amb uns raigs solars quasi verticals, característiques de les latituds baixes, permet la penetració de la llum a les aigües obertes, recorregudes per cents d'espècies de peixos catalogades a les Canàries, de múltiples maneres i colors i en moviments quasi permanents.

Sobre el fons, peixos com el torpede que posseix òrgans capaços de produir descàrregues elèctriques, tenen ací el seu vedat de caça i el seu rebost, replet d'abundants invertebrats, carrancs i fins i tot xicotets peixos.

El bentos de Tenerife posseix una rica varietat d'eriçons i grans bivalves, criatures cuirassades amb pocs depredadors, entre els quals busca presses més fàcils, o inclús carronya, el cuc de foc, una espècie carnívora del gènere *Hermocide*, que posseix centenars de primes espines enverinades.

En un paisatge submarí tan variat, les espècies piscícoles d'alt valor comercial completen la riquesa de l'ecosistema. En viatge cap a les profunditats, descobreixen els carnosos tentacles dels ceriantes que s'assomen a les fosques voreres.

Més enllà dels quaranta metres de profunditat, el coral negre, un antozou del gènere *Antiphates*, construeix nous paisatges, formats per milers de pòlips, que atrapen organismes del plàncton. El seu esquelet axial adopta estructures ramificades, que creixen sobre cornises rocoses i aristes elevades.

I ací, competint per l'espai, extensos tapissos d'esponges cobreixen quasi totalment el substrat eruptiu. Un lent procés d'ingenyeria natural que plena de formes i colors els fons més profunds e inaccessibles del sud de Tenerife.